

מתאבד דורון
חינוך דתי

החלו לעודדו בקריאות. הוא קם ממקומו, החל זורק אבנים לעבר המורה שעמד בח' לון. כהרף עין ירד המורה למטה, גררו חזרה לכיתה במעלה המדרגות. מישהו מהתלמידים רץ לביתו של ראוי בן, הזעיק את אמו. אולם היא לא יכלה להיכנס אל בנה, כי המורה נעל את דלת הכניסה הראשית. היא ניגשה לטלפון, הוי מינה את המשטרה.

שיר המיגרעות. בטנדר, שהוביל את הנער לבית-החולים פוריה, בעודו מתפתל מכאבים בגולו, גבו השוטרים את העדויות. לא היתה מחלוקת עובדתית על הקפיצה. אולם הגירסות נתחלקו לגבי הפרק הקודם: מה קרה בשיעור לזימרה, מדוע פחד ראובן כל-כך מהמורה?

לטענתו של המורה הפריע ראובן למה-לך השעור. "ניגשתי אליו ונתתי לו מכה חלשה ביד", סיפר, "אולם הוא התחיל להכות אותי חזרה. לכן השארתי אותו אחרי השעור, כדי ללכת ביחד איתו להת-לונן אצל אמו."

אולם לראובן היה הסבר משכנע יותר. הוא לא אמר דבר, הסיר את חולצתו, הראה לשוטר את גבו. על הכתף השמאלית נמתח פס כחול אדמדם, עקבות חבסת מקל. הסביר ראובן לשוטר: "המורה לימד אותנו תפילה לימים הנוראים, ואמר לנו לשיר אותה. אבל אני לא יודע לשיר בי-אשכנזית, לכן שתקתי. אז בגלל זה הוא הרביץ לי במקל."

משטרת טבריה — שכבר פתחה תיקים נגד מורי בית-ספר דתי אחר, שנאשמו בי-הכאת תלמידים (העונש הזה 1294) — הש-לימה את עדותו של הנער, האשימה את המורה הקפדן בתקיפה ומאסר בלתי-חוקי.

מורה עזריה

תלמיד יגוני (עם סימני המכות)

במבט אשכנזי

במדינה

(המשך מעמוד 35)

גילה האח מכתב בכיס חולצתו של שמעון. ממנו אפשר היה לקבל מושג על מה שעבר על הנער באותן שעות בוקר קצרות. "לכולכם שלום, אני התאבדתי," כתב שמעון. "אל תדאגו ואל תבכו, כי עתה לא יעזור לכם שום דבר. ראשית הכל בגלל אותו מנהל ושמו מרדכי סטנבוים. מדוע הוא ממרר את חיי בזה שהוריד אותי לכיתה י', מדוע? אני יודע לפחות על שלישי אחד מבין התלמידים שאני עולה עליו או שזה בדיעותי. מדוע הוא הוריד אותי? ולבסוף כשאני ניגש אליו ואומר לו: בוקר טוב, מורי, לאיזה כיתה עלי להיכנס? הוא אימר כך: אני לא יודע, האם בגלל ה'10 לירות שאביך מקבל מ' ביטוח לאומי, בגלל זה אתה בא לבית-הספר?"

"זה אכל אותי עד מותי. לא מספיק שהוא עשה לי עוול והוריד אותי כתי, הוא אף פוגע בי בלשון גסה וקשה. לכן החלטתי להתאבד."

עודמו של נער. השבוע מונתה וועדת החקירה כדי לבדוק מה מידת אשמתו של המנהל בצערו הקיצוני של שמעון. אולם למשפחתו של שמעון, היה כבר, לכאורה, הכל ברור. "גלוי וידוע כי כל עולמו של נער הוא בבית-ספרו, במחיצת חבריו," אמר אחיו, "כיצד העז המנהל להחריב עולם זה, על-ידי העלבתו במחיצת חבריו?" המנהל, מצידו, הסתגר בביתו, סירב לומר דבר על הפרשה.

חינוך

המורה לזימרה

תלמידי כיתה ז' של בית-הספר הממלכתי הדתי בשכונ ד' בטבריה סיימו את שעור הזימרה, הפכו כסאותיהם על השולחנות ופנו ללכת הביתה. רק תלמיד אחד נשאר יושב בפינה: ראובן יבני (13), מנהיג תלמידי הכיתה וראש לכל מצעי קונדס. הוא הפריע בזמן השעור. לכן היה עליו לה-כות לפסק-דינו של המורה.

אחרי שיצאו כל התלמידים, ניגש מחנך הכיתה, אלכסנדר עזריה, אל הדלת, נעל אותה מבפנים, התיישב ליד שולחנה. "אני אנמור כאן עבודה קצרה," הודיע לראובן, "ואחר כך אלך איתך להורין ואספר להם על התנהגותך."

קפיצה מהקומה השנייה. הוא לא הספיק לשבת בשקט דקה אחת, כשלתפץ קרא אליו ראובן: "הפתח לי את הדלת, או שאני קופץ!" כשהרים המחנך את עיניו, כבר היה ראובן תלוי בשתי ידיו מעברו החיצוני של החלון שבקומה השנייה. תוך שניה הרפה מאחזיתו קפץ למטה.

לרגע לא ידע הילד מה לעשות. אולם כתרסר בני כיתתו, שחיכו לו למטה,

חדג המונגוויס

יחזק-אנלית

* שיטה חזותית שאיננית של

HARVARD UNIVERSITY

* מעבדה לשונית אלקטרונית

LANGUAGE LABORATORY

* שאורי עזר לתלמידי כ"ס תכון

בחינות כניסה ומיון

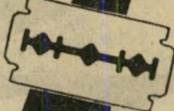
כל יום שלישי בשבוע

תל-אביב: רח' אבן גבירול 66-68
טל. 232056

באר שבע: בית רסקו דרך הנשיאים

Golden

7

להתגלח
אתה חייב...
עשה זאת
עם 7 זהב

המכללה הפוליטכנית
מודיעה על פתיחת

**אולפנא
לגרפיקה
שמושית**

בשיתופה ובפיקוחה של
**אגודת
הגרפיקאים**

פרטים והרשמה:
ת.א. רח' ברנר 4, טל. 67487
בכל יום בין השעות
8 בבוקר ו-6 בערב

לכל לקוחותינו,
ידידנו ומכרנו

שנה טובה

איוניר

צימט